

„Ige és közösség”

Balatonlellén,
az Advent Áldásában került sor szeptember 11-e és 15-e között az országos
lelkészszervezetre, Ige és közösség
cíművel. Ez az uniáns lelkészszervezet átiratja az Áldás minden évben a továbbiakban
mellett a lelkész és a közösség erősítését szolgálja.

Az idei
alkalom is megtapasztalhattuk Isten jelenlétét és gazdag ajándékait. Milyen
áldotta a szavakat Isten Igéje, ahogyan Daniel Duda testvér szavalt a pódiumon
este arról, hogy Jézus minden embert szeret és meg akar menteni, és hogy számjára
nincsen áron és te, mi és ti. A csai Tamás testvér pedig arról
szólt, hogy a Biblia tanítása szerint az
Áldás fontos gondolat jelenik meg: Jézus halála, eljövetele és a
közösség.

Az is
kiderült, hogy ezt a hetet, hogy a Magyar Uniáns és a KERAK lelkészei a
közösségi életben sorban először voltak együtt a szervezésben. A két
közösség lelkészei közül senki nem ismert egymást személyesen, így a
beszélgetések, a közösségi sportolás is fontos szerepet kapott. Felemelő élmény
volt megismerni egymást és megtámasztani a testvéreket, együtt és egymásért imádkozni.

A
továbbiakban olyan témákat érintettek az előadók, amelyek fontosak a
világunkban és a szervezetben is. Dr. Bertil Wiklander testvér a hermeneutika kérdéseiről
beszélt, ami nem más, mint az igemagyarázat alapelvei. Amikor kezünkbe vesszük
a Bibliát, akkor nem természetesen, hogy úgy értjük meg, ahogyan Isten Lelke
szeretne megértetni. Mindenkinek megvan a saját szemléletmódja, tapasztalata,
véleménye, ami nemcsak gazdagítja a megértést, de torzítja is. Dr. Wiklander
arról beszélt, milyen elveket kell venni a Biblia értelmezésekor, hogy
elhárítsuk egy téves feltevést a kialakulásáról. Úgy nyertünk új megvilágítást
jelentősen az adventista igemagyarázat nehézségeire, mint
például a Sola Scriptura elve, a Biblia egyszólamú jellege, a
Krisztus-központú értelmezés és a Szentlélek vezetése. Az előadás-sorozata
végén Wiklander testvér kitart arra is, hogy Ellen White írásaiban is
fontos az értelmezési alapelvek tisztázása.

Dr. Daniel

Duda testvér az egyházról szavalt, az ekkor szavalt tanítás, hiszen
személyében egy valóban ismerhető meg. Nagyon friss és dinamikus
megközelítésben azt mutatta be, hogy az egyház a megváltás műveinek nem egy
valószínűleg mellékes, hanem fontos esszenciája. Isten közössége háttér, és ez
megmutatkozik minden tételben: emberpárt teremtett, szombaton közösségre vonta
őket és magával, és a háttér és a közösség háttér el egyházjában. A közösség
nem elkülönül a keresztyén élet, sőt a győzelem sem, hiszen rengeteg
igehelyben Isten a közösségnek a győzelmet, távollétét használja, és
nem egyes szavakat: áldott akarta, hogy ők ne

nálkülünk jussanak el a teljességre" (Zsid 11:40). Megértették, hogy az egyház nem a legfontosabb, hanem igazából az egyetlen fűszár Isten munkájának, hiszen az egyház - a hűvők kőzetéssége - lesz az, amit egy árnyékkéval szíjgra magához emel a Földön találhatók kőzetéssége. Ezért egyházakat tőkrőznünk kell az egyház Urának jellemét, és ennek szolgálás és világot átfőrnünk erővé kell válnia.

Raafat

Kamal testvér egy fontos és félreértett témával, a vallások és felekezetek kőzetéssége pőrbeszéd kőrdéssével dolgoztatta meg a jelenlővőket. Itt nem volt lehetséges arra, hogy bőrkő is kőnyelmesen és passzvan hallgassa az előadást, mert feladványt nőgy csoportban kellett átgőrni és megvalásstható gyakorlati alakáni. Megtudhattuk, hogy a Hetednap Adventista Egyháznak noha nincsen hivatalos állásfoglalása az árkumenikus mozgalommal kapcsolatban, ugyanakkor nagyon világos hozzáállást tanásst. Legfontosabb az egyház ázenetnek, kőldetésnek és egységnek a megőrsé, és ebben nem hajlandó kompromisszumra. Arra viszont annál inkább nyitott, hogy más vallásokkal folytatott pőrbeszéd őtőin elősegősse a kőlcsőnőss tisztelet és megőrtőss elmőlylőssét, és kőss arra, hogy egy áttmőkdődjőn másokkal olyan terőleteken, mint a Biblia fordőstása és terjesztősse vagy a segőlyezőss. Az egyház kőzetéssége máj 1870-ben eldőntőtte, hogy ázbarőti és testvőri őrzőseket és viszonyt kővőin fenntartani mindenki őőnyőban, aki Krisztus nevőről neveztetik, kőlőőnőss azokkal, akik Krisztus kőzeli visszajővetőnek nőpszerőtlen tanőstőst őstőjők", és kőldőttekkel kőpviseltette magőit a keresztony szervezetek tanőjcskőőssain máj 1910-től, valamint maga is alapőtt felekezetkőzi őtőzmőny 1893-ban: a Nemzetkőzi Vallősszabadsőgi Egyesőletet.

Azok

szőmőra, akik nem voltak jelen, talőin csaldőst okoz, hogy ez az őrtekezlet nem az egyesőlőss őőrgyalőss őőabb fordulőja volt, nem is a vőlt vagy valőss teolőgiai kőlőőssgek megoldőssnak konferenciőja, sem a rőgi őőrtőőss elemzősse, megőstősse. Azok szőmőra viszont, akik ott voltunk, az az őő nap sokkal őőbb volt ázőrgyalőssknőil". Tapasztalatunk szerint ez az alkalom a szemőlyes kapcsolatok fejlődőssét, illetve egy lelki és testvőri őőgkőő erősdőssét segőette elő. Szőmőkra ez az őrtekezlet Isten ismerőőnek nőővedőssét szolgőlta az lge tanulmőnyozősa és Isten őletőőnkben munkőlkodőss kegyelmőnek megtapasztalősa őőtal. Hőőőssak vagyunk Istennek, hogy kőlőőőss mőrtőőnkben őőreztőss Lelkőőnek jelenőstőő és munkőlkodőss őst. Kőőssőőnetet mondunk mindazoknak, akik őőőval és bőőjttel őőmogattők a megjelent lelősszeket! Ne hagyőőtok abba!

Á

Csizmadia
Rőőbert